

РЕШЕНИЕ

№ 20607

гр. София, 13.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 169 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и четвърти ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА

при участието на секретаря ДИМИТРИНА Д. НИКОЛОВА
като разгледа докладваното от ИВАНИНА ИВ. ПЪСТРАКОВА Гражданско дело № 20221110162793 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Предявени са по реда на чл.422 ГПК установителни иски с правно основание чл. 79, ал.1, предл.1 и чл.86 от ЗЗД

Ищецът извежда съдебно предявените субективни права при твърденията, че ответникът като потребител на топлоснабден имот, находящ се в гр. София, общ. „Искър”, ж. к. „...”, е обвързан от Общи условия за продажба на топлинна енергия от „...” ЕАД на потребители за битови нужди, според чиито клаузи ищецът е доставил за периода от 01.5.2018 г. до 30.04.2019 г. на ответника топлинна енергия, а последният не е заплатил сумата в размер 310.71 лв., главница, представляваща цена на топлинна енергия, сумата 89.82 лв. лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 13.07.2022

г. Топлоснабденият имот се намира в сграда-етажна собственост, в която за посочения период разпределението на топлинна енергия е извършвано от „...” ЕООД съобразно сключения между него и сградата в етажна собственост договор. Правния интерес от предявения иск ищецът обосновава с връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК заповед за изпълнение по чл.410 ГПК по ч. гр. д. №40300/2022 г. на СРС, 169 състав. Претендира законната лихва от датата на заявлението до окончателното плащане, както и присъждане на разноски.

Ответникът чрез особен представител е подал писмен отговор, с който оспорва исковите като неоснователни и недоказани. Прави възражение за изтекла погасителна давност.

По делото е конституиран като трето лице помагач на страната на ищеца „...” ЕООД.

След преценка доводите на страните и доказателствата по делото настоящият съдебен състав намира за установено следното от фактическа страна:

Представено е заявление за издаване на заповед за изпълнение.

Представени са съобщения към фактури относно процесния период.

Представено е извлечение от сметки по месеци за процесния период.

Представен е протокол от Общо събрание на собствениците на етажната собственост за избор на фирма за дялово разпределение.

Представен е договор между СЕС и фирма за дялово разпределение за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия.

Представен е нотариален акт от 24.07.2008 г. за покупко-продажба на недвижим имот, от който е видно, че ответникът е закупил процесния имот през 2008 г. Представен е нотариален акт №60/12.03.2020 г. за покупко-продажба на недвижим имот, от който е видно, че ответникът е продал процесния имот през 2020 г.

Представена е молба за вписване на възбрана на процесния имот.

Представено е заявление-декларация за откриване на партида.

Представен е споразумителен протокол между ответника и К.Д.В. от дата 12.03.2020 г.

Представен е договор между „...“ ЕАД и фирма за дялово разпределение.

Представени са Общи условия за продажба на топлинна енергия за битова нужди от „...“ ЕАД на потребители в гр. София.

Представени от третото лице помагач са дялово разпределение за процесния период, документи за годишен отчет.

По делото е допуснато изслушване на съдебно-техническа експертиза, чието заключение съдът кредитира, като компетентно изготвено, пълно и обективно. От него се установява размерът на сумите за топлинна енергия за процесния период, по месеци, и по пера, които за процесния период възлизат на 336.23 лв.

По делото е допуснато изслушване на съдебно-счетоводна експертиза, чието заключение съдът кредитира, като компетентно изготвено, пълно и обективно. От заключението на същата се установява, че процесните суми не са заплатени от длъжника.

Софийски районен съд, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира от правна страна следното:

За уважаването на предявения установителен иск следва да е налице следният фактически състав: съществуване на правоотношение между страните, изпълнение на задълженията по него от страна на ищеца, а именно за доставка на топлинна енергия за процесния период с цена, съответна на претендираната сума, както и неизпълнение от страна на ответника да заплати съответната стойност на доставената му и потребена топлинна енергия.

Съдът приема, че собственик на процесния апартамент през процесния период е именно ответникът. Това обстоятелство се установява от представените по делото и неоспорени нотариални актове. Следователно между него, като собственик на процесния имот през процесния период, и ищеца съществува договорно правоотношение със съдържание задължение на „...“, да достави на адрес гр. София, общ. „Искър“, ж. к. „...“, топлинна енергия, срещу задължение на ответника да заплаща нейната цена, в качеството му на клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на чл.153 ЗЕ.

Не се оспорва, а и от представените по делото документи се установи, че сградата, в която е процесният имот, е топлоснабдена, поради което се явяват потребители по смисъла на ЗЕ и като такива се явяват обвързани от Общите условия на договорите за продажба на топлинна енергия за битови нужди и без изричното им писмено приемане. Съгласно разпоредбата на чл. 139 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост, се извършва по система за дялово разпределение. Начинът за извършване е регламентиран в чл. 139-148 ЗЕ и в действащите Наредба за топлоснабдяването /отм./, Наредба №2 от 28.05.2004 г. за топлоснабдяването /отм./ и Наредба №16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването. От приетите по делото експертизи е видно, че ответникът е потребил топлинна енергия на обща стойност, която вещото лице е изчислило на сумата от **336.23** лв. Относно размера на доставената енергия съдът приема стойността, посочена в заключението на съдебно-техническата експертиза, доколкото тя е изготвена не само върху материали при ищеца, а е взела предвид и тези документи, които са представени от фирмата за дялово разпределение.

В законоустановения срок ответникът са направил възражение за изтекла погасителна давност. Задължението на ответницата за заплащане на консумираната топлоенергия представлява задължение за периодично плащане по смисъла на чл.111, б. „в“ ЗЗД, тъй като са налице повтарящи се през определен период от време еднородни задължения. Ето защо тези задължения се погасяват с тригодишна давност. / в този смисъл ТР № 3/11 г. на ОСГТК/.

Следва да се отбележи, че процесното правоотношение се регулира от Общите условия за продажба на топлинна енергия за битови нужди на потребители в от 2014 г., които са обнародвани във вестник Дневник на 14.01.2014 г. и са влезли в сила от 12.03.2014 г. Съгласно чл. 33, ал. 1, ал. 2 от Общите условия /в сила от 12.03.2014 г. /, купувачът е длъжен да заплаща месечната сума за топлинна енергия и стойността на реално потребеното количество топлинна енергия за отчетния период, определено на база на изравнителна сметка, в тридесетдневен срок от датата на публикуване на съответната фактура на интернет

страницата на продавача. По делото обаче не са представени доказателства за това. При това положение, ако се възприеме, че погасителната давност е започнала да тече в срока по чл. 33 от ОУ/2014/, то следва да се приеме, че предвид изложеното в конкретния казус, давност изобщо не е започвала да тече и тези вземания не са погасени по давност.

При формиране на извод за това кога е започнала да тече погасителната давност в конкретния случай, съдът приема следното:

Съгласно разпоредбата на чл. 110 ЗЗД давността почва да тече от деня, в който вземането е станало изискуемо. Ако е уговорено, че вземането става изискуемо след покана, давността започва да тече от деня, в който задължението е възникнало. Цитираните разпоредби от закона са императивни и не могат да бъдат дерогирани от страните. В случая моментът на публикуването на общата фактура на интернет страницата на продавача, доколкото е обвързан единствено с действията на кредитора и е поставен в зависимост единствено от неговото поведение, а именно кога ще бъде публикувана въпросната обща фактура, е относим единствено към определяне на моментът, в който длъжника изпада в забава за изпълнение на задълженията за вземанията, включени в съответния отчетен период, т. е този момент е определящ за датата, от която следва да се начислява обезщетението за забавено плащане. С извършване на действия по публикуване на общата фактура на своята интернет страница дружеството-продавач извършва действия по отправяне на покана до длъжника за изпълнение на задълженията за заплащане на вземанията, включени в съответния отчетен период, като съгласно разпоредбата на чл. 84, ал. 2 ЗЗД, когато няма определен ден за изпълнение длъжника изпада в забава след покана. При тази хипотеза, когато няма определен ден за изпълнение на задължението, а изпращането на покана за изпълнението му поставя длъжника в забава, погасителната давност започва да тече от момента, в който е възникнало вземането. Съдът приема, че вземанията на продавача за цена на топлинна енергия за всеки месец, включен в съответния отчетен период, възникват след извършване на доставката на топлинна енергия за съответния месец, т. е. те възникват от 01 число на месеца, следващ периода на извършване на доставката.

Искът се счита предявен от момента на подаване на заявлението по чл. 410 ГПК – в случая от 26.07.2022 г., поради което всички вземания, чиято изискуемост е настъпила преди 26.07.2019 г. са погасени по давност. Следователно погасени по давност биха били вземанията за главница по всички фактури до месец юни 2019 г. включително. Вземането по фактурата за месец юли 2019 г. е станало изискуемо от 01.08.2019 г. и не е погасено по давност. Поради изложеното съдът намира, че исковата претенция, касаеща периода май 2018 г.- 30.04.2019 г., следва да се отхвърли изцяло като погасена по давност.

Неоснователността на главната претенция обуславя и неоснователност на акцесорната.

При тези мотиви съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от „..” ЕАД, ЕИК **, гр. София, ул. .., срещу Ц. Б. С., ЕГН ***** с адрес гр. София, общ. „Искър”, ж. к. .., по реда на чл. 422 ГПК искове с правно основание чл. 79 и чл. 86 ЗЗД за установяване дължимост на сумата 310.71 лв., главница, представляваща цена на топлинна енергия за периода от 01.5.2018 г. до 30.04.2019 г., сумата 89.82 лв. лихва за забава за периода от 15.09.2019 г. до 13.07.2022 г. като погасени по давност.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач „..” ЕООД.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата от връчването му.

Съдия при Софийски районен съд: _____